



## ***Buletinul de știri NS***

**NSDAP/AO : PO Box 6414**

**Lincoln NE 68506 USA**

**[www.nsdapao.org](http://www.nsdapao.org)**

#1075

22.10.2023 (134)

# **Conducerea între comunitatea națională și elitism**

**de la Michael Kühnen**

## **ERNST RÖHM**

Pe cât de necontestat este Rudolf Hess în cercurile comunității de gândire național-socialiste din întreaga lume albă, pe atât de controversat este Ernst Röhm. Și totuși, șeful de stat major al SA este, de asemenea, una dintre marile personalități de lider ale național-socialismului, oricât de mult s-ar deosebi ca tip de Rudolf Hess. Dar tocmai acest lucru arată cât de enormă este gama de liderism național-socialist.

Ca nimeni altul, Ernst Röhm întruchipează măreția și tragedia SA și, prin urmare, a soldatului politic în național-socialism: șeful Statului Major a fost marele rebel, liderul Landsknecht care a înfrânt orice rezistență, un revoluționar prin natura sa, un luptător împotriva burgheziei burgheze, un soldat prin pasiune.

Cu o dedicare și un sacrificiu nemărginite, cu o voință de nezdruccinat și o camaraderie nelimitată față de oamenii săi, a câștigat inimile luptătorilor SA și a transformat SA într-un instrument revoluționar al partidului care a obținut victoria și a făcut posibil cel de-al Treilea Reich.

La Congresul Partidului Reichului pentru Victorie din toamna anului 1933, Ernst

Röhm a mers alături de Adolf Hitler pentru a onora morții celor căzuți în dizgrație - niciodată până atunci și de atunci un camarad de partid nu a primit o asemenea importanță și onoare. A fost o expresie simbolică a recunoștinței și a recunoștinței Führerului pentru singurul său duz prieten și cel mai dur și mai de succes camarad de luptă!

Alianța de luptă a acestor doi bărbați a început foarte devreme: în zilele sălbatice ale anului 1919, la München, puternicul căpitan al Reichswehr-ului, Röhm, care păzea în secret arsenalele pentru o revoltă națională și lucra neobosit la formarea unei forțe militare revoluționare pentru "Marșul asupra Berlinului", îl promova deja pe liderul de partid al micului NSDAP, pe atunci încă puțin cunoscut, devenise tovarăș de partid și conducea tot mai mulți oameni noi la SA. Atunci când Röhm a reușit în cele din urmă și diferitele forțe armate revoluționare s-au unit pentru a forma un "Deutscher Kampfbund" unificat, el a convins, de asemenea, ca acesta să se plaseze sub conducerea politică a lui Adolf Hitler. Astfel, Adolf Hitler, cu sprijinul lui Röhm, devenise deja, în 1923, figura-cheie a renașterii naționale a Germaniei și avea să rămână astfel de atunci încolo.

Ernst Röhm, soldatul pasionat, care dorea să acorde soldaților locul care li se cuvine în comunitatea națională, care, în fond, nu vedea în luptător decât o ființă umană reală și în trupele de soldați un instrument al revoluției naționale, a realizat totuși mai devreme decât oricine altcineva că soldații trebuie să devină politici și trebuie să se subordoneze unei conduceri politice, un lider al poporului care să poată convinge nu numai pe luptători, ci și întregul popor.

Ambiția personală îi era străină lui Ernst Röhm, el a luptat pentru scopul său și pentru omul în care recunoscuse alesul destinului - Fuhrerul Adolf Hitler!

Revolta națională din 9 noiembrie 1923 a eșuat - Ernst Röhm a reușit să evite o condamnare legală, în ciuda implicării sale în evenimente și a rolului său absolut decisiv în pregătirea tentativei de revoltă. El era încă protejat de uniforma de ofițer activ al Reichswehr-ului, care știa prea multe despre superiorii săi și despre loialitatea sa oscilantă față de sistem și secretele Reichswehr-ului. Astfel, a putut să lucreze în continuare și după 1923 a preluat conducerea SA, acum interzisă, iar ca acoperire legală a acesteia a creat o nouă organizație militară puternică cu Frontbann. Aceasta urma să pregătească o nouă tentativă de lovitură de stat, dar Adolf Hitler a tras concluzii diferite - și corecte - din revolta eșuată și s-a decis în favoarea luptei legale și politice.

Loial Führerului și partidului, dar, din întreaga sa personalitate, incapabil să recunoască corectitudinea acestei decizii, Ernst Röhm a demisionat din conducerea SA și, mai târziu, s-a angajat ca instructor militar în armata boliviană. În acest fel, el și-a arătat disciplina față de conducerea partidului și față de linia

politică generală și s-a dovedit a fi un lider cu adevărat național-socialist. Își cunoștea responsabilitatea, și-a dat seama că alții erau mai potriviți pentru această cale și nu a vrut să stea în cale. A renunțat la tot ceea ce construise din punct de vedere politic și s-a retras până când partidul a avut din nou nevoie de el.

La sfârșitul anului 1930, după marele succes electoral care a făcut din NSDAP al doilea cel mai puternic partid și a făcut ca SA-ul său să crească irezistibil, conducerea SA de atunci s-a dovedit incapabilă să facă față necesităților noii etape a luptei - SA a intrat într-o criză profundă chiar în momentul în care partidul se pregătea să lupte serios pentru putere și avea nevoie mai mult ca oricând de această armată de partid politic. Adolf Hitler l-a chemat înapoi pe vechiul său prieten și tovarăș de luptă - iar Ernst Röhm a venit imediat și fără ezitare. Dacă odinioară sacrificase totul din punct de vedere politic din simțul responsabilității și se retrăsese pentru a nu sta în cale, acum a renunțat la existența sa personală sigură pentru că partidul avea din nou nevoie de el, iar Führerul l-a chemat! Acești ani decisivi până la preluarea puterii și după aceea au devenit glorii eterne ale istoriei SA și sunt indisolubil legate de numele și personalitatea șefului de stat major.

La începutul anului 1933/34, Führerul a recunoscut acest lucru într-un discurs de mulțumire și într-un mesaj de Anul Nou care a apărut în toate ziarele germane și a lăudat "serviciile nepieritoare" aduse de Röhm revoluției național-socialiste. Mesajul se încheia cu cuvintele Führerului:

*"La sfârșitul acestui an al Revoluției Național-Socialiste, sunt așadar îndemnat să .... să vă asigur cât de recunoscător sunt soartei de a putea numi prieteni și camarazi de arme oameni ca dumneavoastră. Cu prietenie caldă și recunoștință, Adolf Hitler al tău."*

Doar șapte luni mai târziu, prin intrigile reacțiunii, șeful de stat major a fost răsturnat și împușcat împreună cu cei mai buni și mai loiali lideri SA. Am relatat aceste evenimente și evaluarea lor în cadrul comunității noastre din NEUE FRONT în diferite ocazii, în alte părți. Acest lucru nu-și are locul aici, deoarece nu aruncă nicio lumină nouă asupra personalității lui Ernst Röhm ca lider, ci duce la subiectul opoziției ireconciliabile dintre revoluție și reacție, care vor fi întotdeauna dușmani de moarte - șeful de stat major a căzut victimă acestei dușmării de moarte. Și el a fost o figură tragică, deoarece a căzut de mâna propriilor săi camarazi, în numele mișcării care cu greu ar fi învins fără el și la ordinul Führerului, căruia îi era profund devotat ca prieten și camarad de arme și cu al cărui nume pe buze a murit - căzut din cauza unor mașinațiuni reacționare care au fost văzute prea târziu.

În acest moment, ar trebui doar să subliniem încă o dată, pe scurt, că șeful Statului Major a avut dreptate în cele din urmă cu avertismentele și ideile sale și că eșecul

celui de-al Treilea Reich a fost legat în mod causal de tragedia din 30 iunie 1934.

De asemenea, ar trebui subliniat încă o dată că Ernst Röhm nu a plănuit niciodată un putsch împotriva Führerului - "putschul Röhm" a fost un putsch împotriva lui Ernst Röhm și a revoluției național-socialiste, care l-a pus pe Führer în prea multe domenii în dependență de acele forțe reacționare din administrație, economie și, mai ales, din Reichswehr, care, prin trădare, au doborât primul stat național-socialist al poporului din istorie.

Angajamentul nostru irevocabil și pasionat față de acest mare luptător și rebel, acest lider național-socialist care a fost Șeful Statului Major al SA, poate rămâne controversat printre filistenii și atotștiutori; pentru noi este cea mai dură declarație de luptă împotriva reacțiunii și, prin urmare, un jurământ de a duce la bun sfârșit cea de-a doua revoluție! Comunitatea noastră a NOULUI FRONT a declarat aniversarea morții șefului de stat major reabilitat - 30 iunie - drept zi de luptă împotriva reacțiunii.

## **DR. JOSEF GÖBBELS**

Dr. Goebbels, liderul de propagandă al NSDAP, ministru al propagandei și iluminării populare și ultimul cancelar al Reichului german, este al treilea dintre liderii istorici ai național-socialismului pe care îi venerăm în mod deosebit - din nou, un personaj complet diferit de tovarășii de partid Heß și Röhm, dar din nou un lider național-socialist model și exemplar:

Alături de adjunctul Führerului, liderul politic care se sacrifică în slujba datoriei și a sarcinii, lucrătorul pasionat al partidului, și alături de șeful de stat major, soldatul-șef politic vital care sparge toate rezistențele, rebel împotriva unei normalități sufocante și revoluționar conștient împotriva lumii minusurilor, vine strălucitul orator și propagandist care a fost numit singurul comandant german neînvingător din cel de-al Doilea Război Mondial.

Dr. Goebbels a fost responsabil pentru moralul Frontului Intern, pentru trezirea, întărirea și menținerea voinței de a persevera, a simțului datoriei și a relației de încredere cu conducerea poporului german - și și-a îndeplinit această sarcină cu geniu, cu o voință de nezdruccinat, cu imaginație, cu o muncă neobosită, cu o muncă asiduă și cu o disponibilitate constantă pentru acțiune. Cu toate acestea, frontul intern a fost alături de Führer - nu numai în momentele de emoție ale marilor victorii, nu numai în lunile de anxietate în care balanța destinului a oscilat, ci până în ultimele zile ale Reich-ului muribund - poporul a muncit, a luptat, s-a sacrificat și a murit în încrederea în conducere și în conștiința caracterului fatal al luptei care avea să decidă viitorul Germaniei pentru mult timp de acum încolo.

Acest lucru este cu, în primul rând, meritul doctorului Goebbels.

Loialitatea sa de nezdruncinat și influența sa propagandistică asupra viitorului, spre care s-au îndreptat ultimele sale gânduri și moartea sa sacrificială fără precedent alături de familie și copii, au fost deja relatate aici într-o secțiune anterioară.

Rudolf Hess, ale cărui cuvinte de încheiere la Tribunalul Victoriei de la Nürnberg, care a fost ultima sa apariție publică înainte de a fi îngropat de viu, au culminat cu mândra frază: "*Nu regret nimic!*". - Ernst Röhm, care a murit cu cuvintele "*Mein Führer!*" pe buze - dr. Goebbels, care, în ultima sa mare alocuțiune radiofonică de ziua de naștere a Führerului, în 1945, și-a mărturisit credința în Adolf Hitler și a murit sacrificat la câteva ore după el, în care soția și copiii săi l-au urmat: toți sunt adevărate modele de conducere național-socialistă, au trăit și au murit plini de loialitate și de dorința de a face sacrificii până la moarte, așa cum cere programul de partid al NSDAP, în a cărui frază finală liderii de partid se angajează să își îndeplinească sarcina, cu riscul vieții lor.

Niciunul dintre ei nu a fost preocupat de puterea personală, niciunul nu a abuzat de ea în scopuri personale, niciunul nu a pierdut contactul cu oamenii și cu adepții lor - toți au rămas tovarăși și tovarăși ai poporului. Cu toții sunt figuri tragice ale unei uriașe revolte împotriva lumii minusurilor, care a eșuat din prima încercare, și a cărei putere ca model pentru generațiile viitoare se dovedește cel mai clar în consecința lor finală și totală, în sacrificiul propriilor vieți.

Dar Dr. Goebbels nu este un model doar în moarte, ci și ca lider național-socialist în prima perioadă de luptă și în anii de putere.

Dr. Goebbels s-a alăturat NSDAP la mijlocul anilor 1920 și a urcat în partid cu tenacitate - de la secretar minor și neobosit orator al adunărilor din districtele din Germania de Vest, la funcția de Gauleiter al capitalei Reichului, pe care a luat-o foarte în serios și a păstrat-o până la moarte - ca și cuceritor al Berlinului, câștigând capitala roșie a Reich-ului pentru național-socialism - la liderul propagandei Reich-ului, ministru al Reich-ului și, în cele din urmă, cancelar la cădere, a fost cursul destinului său. Munca asiduă și neobosită a făcut posibilă această ascensiune a studentului fără nume și a universitarului fără bani la maestru al propagandei, la fel ca și geniul său și simțul său fin și profund artistic pentru curentele sufletului național german și ale opiniei publice.

Pentru el, propaganda a fost atât artă, cât și știință - și în ambele privințe a stăpânit-o de jos în sus. A făcut parte din aripa radicală, social-revoluționară a partidului și a rămas pe tot parcursul vieții sale un revoluționar anti-burghez necruțător, care a suferit profund din cauza compromisurilor cu reacțiunea făcute

de cel de-al Treilea Reich după 1934; cu toate acestea, nu a ezitat niciodată în loialitatea sa față de Führer și față de linia prescrisă de partid.

În timp ce Führerul, din ce în ce mai mult în timpul războiului, se îngropa în probleme militare, nu vorbea aproape niciodată în public și nu se preocupa decât rareori de chestiuni de stat și de conducere a partidului, Dr. Goebbels, nu din ambiție personală, ci dintr-un simț al responsabilității născut din cunoașterea propriilor capacități și din loialitate necondiționată, a încercat să umple acest gol. El a considerat necesar ca, pentru perioada războiului, dacă liderul trebuia să controleze el însuși conducerea războiului, să încredințeze altcuiva arborescențele practice ale guvernării; și a crezut, pe bună dreptate, că el era omul cel mai potrivit pentru acest scop! Cu cât situația se înrăutățea, cu atât mai mare devenea simțul responsabilității micului doctor, care era peste tot la fața locului și își asuma toate sarcinile pe care nimeni altcineva nu voia să le facă - el a fost cel care a înfruntat poporul până la capăt, a mers în orașele bombardate și a vorbit cu victimele amărâte ale bombardamentelor, trezindu-le un nou entuziasm - el și-a asumat responsabilitatea pentru apărarea civilă aeriană, i s-au dat puteri aproape nelimitate după 20 iulie 1944 și a fost primul care a primit această sarcină. Iulie 1944 cu puteri aproape nelimitate în calitate de comisar pentru efortul total de război și, în cele din urmă - mult prea târziu - a fost numit cancelar al Reichului în guvernul succesor prin voința Führerului.

Dar toate puterile pentru el au fost prea puține și au venit prea târziu. Dr. Goebbels s-a împotrivit cu toate puterile împotriva căderii, dar puterea sa nu a fost suficientă - nu a aspirat la funcția de ministru de externe, sau chiar de cancelar, pentru a se împinge pe sine în prim-plan, ci pentru că a crezut că mai poate schimba cursul destinului. Dar nu a avut ocazia să încerce. Atât timp cât Reich-ul a avut încă puterea de a-și modela propriul destin, în totalitate sau parțial, Dr. Goebbels a rămas purtătorul de cuvânt al liniei de partid și al politicii guvernamentale, fără nicio putere executivă proprie în afara propagandei - iar când a obținut din ce în ce mai mult puteri depline, a fost prea târziu pentru o politică independentă.

Revoluționarul devenit cancelar al Reich-ului la căderea acestuia, în cele câteva ore de domnie, invocând o viitoare Europă radical-socialistă și unită sub conducerea comună germano-rusă, i-a oferit lui Stalin un armistițiu unilateral și o inversare a alianțelor, dar era prea târziu - era un gest final al acelei politici pe care acest mare revoluționar o credea de mult timp corectă, dar Reich-ul era la pământ, nu mai putea oferi nimic "Vozd" ("Führer", cum prefera Stalin să fie numit) rusesc. După câteva ore de așteptare și un armistițiu temporar la Berlin, de la Moscova a venit respingerea ofertei germane și cererea de capitulare necondiționată. Ultimul cancelar al Reich-ului a mers la moarte - urmat de bunăvoie de familia sa: soția sa a declarat pentru ea însăși și în numele copiilor săi că o viață într-o Germanie postbelică subjugată fără Führer și fără moneda național-socialistă a statului era

insuportabilă, lipsită de sens și de valoare.

Și uite așa a apărut! Singurul care poate da valoare și sens vieții în lumea minusurilor de astăzi a societății FRG este lupta neobosită și angajamentul personal total împotriva sistemului și a lumii învingătorilor, pentru care exemplul, viața și atitudinea doctorului Goebbels, micul doctor cu inima neînfricată, ne dă putere!



**NS KAMPFRUF**  
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

**Der Kampf geht weiter !**

Seitling Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Entwicklung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Schlachtfelder von Stasmaten, Verfolgung, Verhaftung und Verurteilung haben nicht zugenommen, die Karte der geordneten Welt unserer hoch gebildeten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Völker- und Rassenfragen stellen Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des hochgebildeten Volkstums ist heute noch größer als in der Vergangenheit.

Der sowjetische Dogen ist über die, den Völkern – gegen alle weißen Völker (?) zu kämpfen, keine Mittel und Eisenrüstung, Überlebend und Rassenbewegung.

Ob "Hug" oder "Hugger", ob im Weltkrieg oder im Stasmatenland, ob als Propagandamaterial, Sowjetler oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hut Hitler!  
Gerdhard Lusch




**Buletinul de știri NS**  
[www.nsdapao.org](http://www.nsdapao.org)  
#1005 19.04.2022 (139)  
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față**  
**Interviul cu Molly**  
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii ([www.mourningtheascient.com/truth.htm](http://www.mourningtheascient.com/truth.htm)). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am alit de multe de făcut. Studiarea celui de-al Doilea Război Mondial este un timp minunat absolut de informații. Ceați informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, descoperind treburile îngropate. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou




**the NEW ORDER**  
Number 179 (139) Founded 1978 April 26, 2022 (139)

**The Fight Goes On !**

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk, this means not only White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Hug" or "Hugger", whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hut Hitler!  
Gerdhard Lusch



# NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi  
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi  
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi



**BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!**  
[www.third-reich-books.com](http://www.third-reich-books.com)



**NSDAP/AO**  
**Fight Back!**



[nsdapao.org](http://nsdapao.org)  
Contact us to find out how YOU can help!